

Самодопринос ДА Али без манипулације

Крајем прошле године у Општини Ариље спроведено је писмено изјашњавање грађана ради увођења месног самодоприноса за територију Општине у периоду од 01.јануара 2006.год. до 31. децембра 2010. год.

Комисија за увођење самодоприноса поднела је Скупштини општине Ариље извештај да се од укупно 15832 грађана са бирачким правом, изјаснило 10343 грађанина и то за увођење самодоприноса 9 762, а против 581. Значи 3А се изјаснило 61,65% грађана, чиме је одлука о увођењу самодоприноса донета.

Међутим, када је Одлука о увођењу самодоприноса објављена и почела њена примена, појавиле су се реакције великог броја грађана у смислу да први пут чују да је било изјашњавање, јер код њих нико није долазио да чује њихово мишљење. Један број оних који су се изјаснили, наводе, да су им активисти (углавном из ДС), објашњавали, да је у питању спровођење анкете како би се испитало расположење грађана за увођење самодоприноса, а било је и активиста који су без икаквог устручавања стављали до знања, да је свеједно ко ће гласати и како ће гласати – одлука ће бити донета у сваком случају. Прича се да је било и потписа у име других; нпр. један потпише целу породицу или цео засеок, а било је и активиста који су се веома активно бавили фалсификовањем потписа грађана.

Самодопринос у Општини Ариље има дугу традицију, много пре избора такозване „ прве демократске власти“, која за себе мисли да је мисија и ослободилац од, како они кажу, дотадашњег тоталитарног режима. Сви ми смо то „ ослобођење“ добро осетили на својој кожи, а последице се још осећају и пристижу.

Ми из Српске радикалне странке смо подржали иницијативу председника Општине за увођење самодоприноса и предлог Одлуке који је уследио

на основу те иницијативе, али не подржавамо нити хоћемо да стојимо иза разних манипулација са вољом грађана. Недопустиво је да се једној трећини грађана, који су имали право изјашњавања, уопште не пружи могућност да се изјасне о предлогу Одлуке, а у питању је импозантна бројка од 5489 грађана, под предпоставком да је тачан број уписаних грађана са правом изјашњавања, али и та бројка је веома сумњива јер нису узети у обзир сви они који имају имовину на територији Општине, а не живе овде. Значи једна трећина грађана које нико није питао дали су за самодопринос, постали су обвезници самодоприноса вољом сумњиве већине. Расподела средстава прикупљених од самодоприноса, сама по себи буди сумњу и неповерење.

КАБЛОВСКА ИЛИ ПАУКОВА МРЕЖА

Док грађани од својих малих примања и прихода издвајају паре за побољшање услова живљења и решавање комуналних проблема дотле се актуелна локална власт бахато односи према тако изграђеној инфраструктури у граду. Прави пример зато је кабловски дистрибутивни систем СББ. Локална власт је без икаквог конкурса

омогућила фирми СББ да ради кабловски систем у нашем граду. Омогућила им је да без икакве надокнаде користе комплет инфра структуру који су грађани својим средствима градили а међу њима су и средства самодоприноса. Занимљиво је да је фирма СББ ослобођена плаћања надокнаде за комунално уређење земљишта а што не важи ни за једног грађанина Ариља.

Кабловски систем у нашем граду је изграђен и још се гради супротно техничким прописима који важе за ту област. Каблови се развлаче преко лампона јавне расвете што није допуштено и наш град унаказило и личи на **паукову мрежу**.

Прописи налажу да се каблови могу постављати искључиво подземно. Фирма СББ где год се у граду и приградским деловима нешто ради, копају канали они постављају своје каблове без надокнаде, на терет грађана.

Наши одборници су на локалној Скупштини критиковали такво понашање локалне власти и путем одборничких питања приморали

грађевинског инспектора да 29.03.2006. год. изда решење о забрани рада кабловског система јер не поседује употребну дозволу. Тада локална управа показује право лице и експресно формира техничку комисију од „једног човека“ а који и није стручан за ту област да изврши технички пријем. Можда „комисија“ даје позитивно мишљење за оно што ни најмање не задовољава техничке прописе и издате урбанистичке услове. Можда је наручено мишљење-налаз био потребан локалној управи да 06.04.2006.год. издају решење о употребној дозволи. Ово решење се односи на део града, док ван њега радови се изводе без икаквих одобрења.

Председник Општине је на седници Скупштине 30.04.2006. год. Рекао да неће дозволити да кабловска телевизија има проблема па је то вероватно утицало на тако брзо донета накарадна решења.

Ово је класичан пример како не треба радити.

ПЕНЗИОНЕРИ ОПЕТ ПРЕВАРЕНИ

Крајем септембра прошле године, Народна скупштина је усвојила два закона, који се дуг према пензионерима (како фонда ПИО запослених, тако и фонда ПИО пољопривредника) претвара у јавни дуг Републике Србије. Тим законима је било предвиђено да се дуг (који иначе износи 1,5 пензија запослених и 20,5 пензија пољопривредника) исплати из буџета Републике Србије. И то није било спорно тада ни за посланике Српске радикалне странке.

Оно што су радикали тада критиковали био је начин исплате, као и рокови исплате. Наиме, законом је било предвиђено да се исплата врши путем обвезница, што је, по мишљењу Српске радикалне странке, доста компликовано, посебно за кориснике пољопривредних пензија. Друга примедба се односила на рокове, односно утврђену динамику исплате. Предвиђено је да се дуг фонда ПИО запослених исплати у три годишње рате почев од фебруара 2006. године, а дуг фонда ПИО пољопривредника у пет годишњих рата, почев од фебруара 2006. године. Тада је министар такво решење истицао као једино могуће, иако је на истој седници усвојен буџет Републике Србије за 2006. годину у коме је предвиђен суфицит односно вишак прихода над расходима, од тридесетак милијарди динара.

Само два месеца касније Влада Републике Србије предлаже Народној Скупштини измене и

допуне наведених закона о јавном дугу пензионера. Сада је напрасно створена могућност да се заостале пензије исплате у готовини. И та промена је добра и прихватљива, јер пензионери неће морати да чувају обвезнице и одлазе у банке да их наплаћују.

Оно што је неприхватљиво за српске радикале, али и за пензионере јесте повећање броја рата, тако да ће пензионери фонда ПИО запослених своје потраживање добити у шест полугодишњих рата, али оно што је најстрашније у свему односи се на пољопривредне пензионере, којима се почетак исплате дуга одлаже за најмање годину дана. Уместо да исплате почну у фебруару 2006. године, како је престојеим законом предвиђено, овим изменама се тај почетак пролонгира на 2007. годину, без прецизно утврђеног термина исплате, што оставља могућност Влади да се исплатом прве рате крене тек крајем 2007. године.

Из свега наведеног може се закључити да се ради о чистој дискриминацији једне социјалне групе грађана, чији број није мали (преко 200 000 корисника пољопривредних пензија), који су у позним годинама (преко 70 година живота) и који су у највећој мери изнели терет кризе кроз коју смо прошли у предходном периоду.

Како ствари стоје било би много боље да ове измене нису усвојене и за пензионере, али и за самог Динкића, јер би морао да објашњава колико је пара потрошио за штампање обвезница које усвајањем ових законских измена постају безвредне и неупотребљиве.

А сељаци су стрпљиви. Они ће своје пензије и даље чекати.

А ко дочека, причаће.

ПРОМОЦИЈА КЊИГЕ

„СВЕДОК ОДБРАНЕ СЛОБОДАНА МИЛОШЕВИЋ У ХАШКОМ ПРОЦЕСУ“

Општински одбор Српске радикалне странке је 28.04.2006.године организовао промоцију књиге Др. Војислава Шешељ „СВЕДОК ОДБРАНЕ СЛОБОДАНА МИЛОШЕВИЋ У ХАШКОМ ПРОЦЕСУ“ у нашој Општини. У препуној сали зграде СИЗ-а где није било места за све заинтересоване грађане наше Општине а уз присуство истакнутих гостију и функционера СРС представљена је књига. Све књиге које су донете на промоцију су разграбљене тако да је доста присутних остало без књиге.

Сведочење Др. Војислава Шешељ је једно у низу сведочанстава овог храброг и надасве

врсног интелектуалца о прогону који се врши над српским народом у једном дужем временском периоду. Његово сведочење у одбрани Слободана Милошевић је значајан допринос у разголичивању истине о догађајима, односно о узроцима и последицама ратова на овим просторима у последњој деценији прошлог века. Износити чињенице на начин како то он само зна, значи стати, не само у одбрану Слободана Милошевић, већ на браник домовине и целокупног српског народа.

Када знамо у каквим условима ствара и колику продукцију даје, заслужује нашу захвалност, али и поштовање и дивљење политичких противника. Не клонуту духом и свој целокупни интелектуални потенцијал ставити у функцију одбране свог народа, основни је кредо његовог битисања. Др. Војислав Шешељ пером а не мачом, следи ону Његошеву мисао „Ал тиранину стати ногом заврат, довести га спознаји права, то је људска дужност најсветлија“ и ова најновија књига Др. Војислава Шешељ прави је пример таквог става аутора.

Посебан случај и огроман проблем за Хашки трибунал представља наступ Др.Војислава Шешељ. Три године у притвоу, три године суђење не почиње, јер Хашки трибунал на том суђењу чека човек оптужен за љубав према свом народу, а не човек који има мржњу према другом народу. Чека их врхунски светски интелектуалац, невин, велики Србин који ће одбранити право невиног да живи на слободи као и право Срба да одбране своју државу.

Хашки суд све чини да сломи морал српском народу и да га натера да се сам осећа кривим за оно што није учинио а што му се приписује да јесте. Др. Војислав Шешељ је један од оних којима се морал не може сломити. Он лично доказује изворну снагу хришћанских начела-правде и праведности, као и слободе.

Двоаршинска политика Хашког трибунала и неправда видљива на сваком кораку, у сваком његовом потезу. Можда је случај Др. Војислава Шешеља најочигледнији пример таквог понашања. Ни у једном правном систему у свету није забележено да је неки оптуженик у притвору три године чекајући суђење. Па зар Др. Војислав Шешељ није добровољно отишао у Хаг пре три године да докаже своју и невиност српског народа.

Када је пошао у Хаг Др. Војислав Шешељ је рекао „Идем у Хаг на нешто дужи службени пут, идем да виде како изгледа четнички војвода. Не дозволите да после мене у Хаг оде и један Србин, недајте Караџића и Младића. Довољно је да ја

одем јер је то исто као да у Хаг иду сви четници и српски јунаци. Идем у Хаг да сачувам српску државу и српску националну идеју <Велику Србију>“.

Др. Војислав Шешељ је својим сведочењем вратио самопоуздање не само хашким саборцима него и српском народу, окупираном, опљачканом, ојађеном и пониженом, изатом од сопствене власти која лакејски извршава налоге Вашингтона, Брисела и Хага.

Поставља се питање дали презир према хашкој правди у домаћој и међународној јавности, који никад није био јачи него ових дана, може пореметити однос наше државе према овој институцији или ће и даље Србија испоручивати без поговора све своје грађане.

Не знају шта да раде са њим, не знају шта ново да измисле против њега, а ми очекујемо да победи право и правда, и да Др. Војислав Шешељ све издржи, а његови затворски дани ће постати симбол храбрости поносног српског народа и његове борбе за слободу.

Странице исписане у овој књизи су сведочанство једног времена на простору који неко одредио да настрада за пример свакоме ко помисли да има право на сопствену истину.

Слаба је утеха ако постоји само теоретска могућност да они који данас ћуте и праве се невешти, једнога дана проговоре, ако тада буде сувише касно, ако се у потпуности промени карта Босне и Херцеговине, ако српски етнос буде из ње дефинитивно протеран.

Прозор који Др. Војислав Шешељ отворио и са кога говори о времену будућем које се сада пише, је исти онај прозор са којег су прозорљиви српски игумани и патријаси давали на узбуну пред опсадом Некрста у неком прошлом времену, које је утврдило законитост историје да се понавља.

Некада Косово данас Хаг, јесу историјска места која ће несунљиво ући у српски еп и дизати многе српске војнике на ноге, као најсвечанија песма, од које крв крене да ври у жилама.

На крају или на почетку, из смисла вечности долазе, и у вечност одлазе, само они који се изборе за право на истину.... а ми остали.... о нама ће говорити да смо живели у време Др. ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА.

Историјат спорта у Ариљу

Не постоје писани трагови почетка спортских активности на подручју општине Ариља. По неким сазнањима први зачеци спортских активности у Ариљу су Соколска омладина која се бавила неким облицима гимнастике. Оно што се поуздано зна то је званично формирање прве спортске организације у Ариљу на Видовдан 1920. године, формиран је фудбалски тим под именом „Соко“. Тај клуб је данас под именом „Будућност“ који је прошле године славио 85 година постојања и рада. Стрељаштво такође има дугу традицију. На спомен чесми у Високој уклесано је „Ову спомен чесму подигла је стрељачка дружина са овдашњим учитељем 1938. године“. Шах и рукомет такође имају дугу традицију постојања и рада у Ариљу. Данас у Ариљу званично постоје, раде и такмиче се 10 клубова:

1. Фудбалски клуб „Будућност“
2. Фудбалски клуб „Ариље“
3. Кошаркашки клуб „Клик“
4. Рукометни клуб „Будућност“
5. Стрељачки клуб „Милосав Вујовић“
6. Општ. организација спортских риболоваца „Рзав“
7. Клуб спортских риболоваца „Пловак“
8. Женски кошаркашки клуб „Ариље“
9. Женски кошаркашки клуб „Тајм аут“
10. Карате клуб „Ариље“

Спорт у Ариљу задњих година живи и ради на ивици егзистенције и у дубокој кризи иако такмичарски и масовни спорт обухватају око хиљаду младих спортиста.

Ни спорт, као део живота свакога од нас, више нам не доноси радост као пре. У нашем граду, спорт без икакве потпоре у финансијским структурама општине доживљава своје најцрње тренутке. Јасно је свима да је за покретање са дна потребно много више од јалових обећања локалних властодржаца.

Ако се има у виду чињеница да је спорт прва и највећа брана појави и развоју болести зависности код младог нараштаја и да је највећи партнер школе и родитеља у васпитању. Онда је очигледно да друштво улаже веома мало средстава и бриге за нормалан рад спорта у целини. То ће очигледно имати и несагледиве последице у здравом развоју младих нараштаја.

Оснивач и издавач: Др Бојислав Шешељ; Главни и одговорни уредник: Елена Божић-Талијан; Заменик главног и одговорног уредника: Марина Томан; Издање припремила редакција у Ариљу: Милан Николић, Радиша Трипков ић Славољуб Гавриловић; тираж 2000 примерака; штампа: Штампарија МС-ПАК Ивањица